

Po pádu komunistického režimu v Mongolsku, k němuž došlo v prvních měsících roku 1990, se země v mnoha směrech otevřela vnějšímu světu. Právě příliv křesťanských misionářů se stal jedním z nejviditelnějších příznaků demokratizace země. Velmi záhy začaly významnou roli hrát lingvistické aspekty spojené s nově zaváděnou křesťanskou terminologií. V průběhu devadesátých let 20. století vyšlo v mongolštině několik verzí Nového zákona. Nejvýznamnější je překlad Výboru pro mongolský překlad bible (MBTC) a překlad překladatelské skupiny okolo J. Gibbense. Uvedené verze se liší takřka ve všech směrech a především používají zcela rozdílnou terminologii. V předkládané práci se zabývám nejednotností ústřední křesťanské terminologie v moderní mongolštině. S ohledem na komplexnost práce zařazuji také oddíly věnované historickému přehledu působení křesťanských misionářů a popisu současného stavu šíření křesťanské věrouky v zemi, přičemž se opírám o data shromážděná v rámci terénního výzkumu, který probíhal ve třech fázích v období od roku 1998 do roku 2002. Vzhledem ke geografické a kulturní blízkosti, popisuji v práci mimo jiné i problematiku nejednotné křesťanské terminologie v Číně. Na tomto základě analyzuji vybraná klíčová překladatelská řešení v moderních mongolských překladech Nového zákona. Zvláštní důraz kladu na rozpoznání komunikačních, etnolingvistických a sociolingvistických aspektů přijímání nové křesťanské terminologie v Mongolsku. Všímám si především posunutí významového pole jednotlivých slov a otázky kulturní obsazenosti určitých pojmů.